Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B ►M1 **KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) 2015/2290,**

annettu 5 päivänä kesäkuuta 2015,

Australiassa, Brasiliassa, Kanadassa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa voimassa olevien ja näissä maissa kotipaikkaa pitäviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavien vakavaraisuusjärjestelyjen tilapäisestä vastaavuudesta ◄

(EUVL L 323, 9.12.2015, s. 22)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission delegoitu päätös (EU) 2016/309, annettu 26 päivänä marraskuuta 2015	L 58	50	4.3.2016

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 328, 12.12.2015, s. 126 (2015/2290)

▼B

▼M1

KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) 2015/2290,

annettu 5 päivänä kesäkuuta 2015,

Australiassa, Brasiliassa, Kanadassa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa voimassa olevien ja näissä maissa kotipaikkaa pitäviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovellettavien vakavaraisuusjärjestelyjen tilapäisestä vastaavuudesta

▼B

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) ([1]) ja erityisesti sen 227 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivillä 2009/138/EY perustetaan riskiperusteinen vakavaraisuusjärjestely vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä varten unionissa. Vaikka direktiiviä 2009/138/EY aletaan soveltaa unionissa toimiviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin täysimittaisesti 1 päivänä tammikuuta 2016, komissio voi jo hyväksyä tämän delegoidun päätöksen kyseisen direktiivin 311 artiklan nojalla.

(2) Direktiivin 2009/138/EY 227 artiklassa säädetään vastaavuuden vahvistamisesta sellaisia kolmansien maiden vakuutusyrityksiä varten, jotka kuuluvat unionissa kotipaikkaa pitäviin ryhmiin. Jos vastaavuus vahvistetaan komission delegoidulla päätöksellä direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan nojalla, tällaiset ryhmät voivat käyttäessään raportoinnissaan konsolidointimenetelmänä vähentämistä ja yhteenlaskemista ottaa huomioon kolmannen maan sääntöjen mukaan lasketut pääomavaatimukset ja käytettävissä olevan pääoman (oman varallisuuden) sen sijaan, että kyseiset ryhmät laskisivat ne direktiivin 2009/138/EY perusteella, kun ne laskevat ryhmän vakavaraisuusvaatimusta ja hyväksyttävää omaa varallisuutta.

(3) Direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 5 kohdassa säädetään määräaikaisen tilapäisen vastaavuuden vahvistamisesta sellaisten kolmansien maiden osalta, joiden vakuutusalan vakavaraisuusjärjestelyt täyttävät tietyt perusteet. Tilapäisen vastaavuuden vahvistaminen on voimassa kymmenen vuotta, ja se on uusittavissa.

(4) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EVLEV) on antanut komissiolle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ([2]) 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti neuvoja

([1]) EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

▼B

ja osallistunut kolmansien maiden arviointiin direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 5 kohdan nojalla ([1]). Yhdysvaltojen kanssa vuonna 2012 käynnistetty vuoropuhelu, jonka tavoitteena on auttaa osapuolia ymmärtämään paremmin toistensa vakavaraisuus- ja valvontajärjestelyjä vakuutusalalla, on ollut Yhdysvaltojen kanssa käydyn tietojenvaihdon ensisijainen kehys ja johtanut tässä päätöksessä tehtyyn päätelmään.

(5) Australiassa henki- ja vahinkovakuutuksia koskevissa vakavaraisuusvaatimuksissa Life and General Insurance Capital Standards (LAGIC) (General Insurance Prudential Standard (GPS) 110: Capital Adequacy ja Life Insurance Prudential Standards (LPS) 110: Capital Adequacy) edellytetään, että vakuutusyritykset laskevat pääomavaatimukset vakuutusriskille, vakuutuksiin liittyvälle keskittymäriskille, omaisuuseräriskille, omaisuuseriin liittyvälle keskittymäriskille, operatiiviselle riskille ja niin kutsutulle yhdistämisedulle (aggregation benefit). Käytettävä lähestymistapa perustuu taseen loppusummaan. Käytössä on vähimmäispääomavaatimus (Prudential Capital Requirement, PCR), minkä lisäksi edellytetään, että vakuutusyritykset luovat vakavaraisuuden sisäisen arviointimenettelyn (Internal Capital Adequacy Assessment Process, ICAAP), jossa kuvataan toimet, jotka toteutetaan pääoman vähenemisen korjaamiseksi vakuutusyrityksen PCR-vaatimuksen ylittävien kynnysarvojen perusteella. Vahinkovakuutusyritysten sallitaan käyttää sisäisiä malleja, jos Australian vakavaraisuussääntelyviranomainen (Australian Prudential Regulation Authority, APRA) on ne hyväksynyt. GPS 220- ja LPS 220 -vaatimuksissa (riskienhallinta) edellytetään riskienhallintakehystä, johon on kuuluttava ainakin riskienhallintastrategia, jossa kuvataan riskienhallintapolitiikka ja -menettelyt, johdon velvollisuudet ja sisäinen valvonta. Vakuutusyritysten on ilmoitettava APRAlle tiedot vakavaraisuudestaan, taloudellisesta asemastaan, taloudellisesta tuloksestaan, oman varallisuutensa riittävyydestä, sijoituksistaan, omaisuuseristään ja niiden keskittymistä, vakuutusmaksuistaan ja korvauksistaan, vakuutusteknisestä vastuuvelastaan ja taseensa ulkopuolisista altistumista. Corporations Act 2001 -lain mukaan yritysten on laadittava tilinpäätökset ja esitettävä ne Australian arvopaperi- ja sijoituskomissiolle (Australian Securities and Investments Commission). Henkivakuutus- ja vahinkovakuutusyrityksille sekä vakuutusyritysryhmille on asetettu julkistamista koskevia lisävelvollisuuksia, jotka koskevat pääoman hallintaa ja riittävyyttä. APRA voi vaihtaa tietoja muiden finanssivalvojien kanssa; se on allekirjoittanut kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön (International Association of Insurance Supervisors, IAIS) monenvälisen yhteisymmärryspöytäkirjan yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta sekä tehnyt yhteisymmärryspöytäkirjoja ulkomaisten valvontaviranomaisten kanssa (monet unionin valvontaviranomaiset mukaan luettuina). APRA on itsenäisesti vastuussa

([1]) Brasiliaa koskeva EVLEVin vastaavuusanalyysi, 10.3.2015.
Bermudaa koskeva EVLEVin vastaavuusanalyysi, 9.3.2015.
Kanadaa koskeva EVLEVin vastaavuusanalyysi, 28.1.2015.
Australiaa koskeva EVLEVin vastaavuusanalyysi, 16.7.2013.
Meksikoa koskeva EVLEVin vastaavuusanalyysi, 16.7.2013.

▼B

vakuutusyritysten vakavaraisuuden sääntelystä ja valvonnasta; ainoastaan APRA voi antaa yhteisölle luvan harjoittaa vakuutustoimintaa Australiassa. APRAlla on valta antaa vakavaraisuusstandardeja, joilla on lainvoima. Kaikkia APRAn nykyisiä ja entisiä henkilöstön jäseniä kielletään lakisääteisten seuraamusten uhalla paljastamasta tehtäviensä yhteydessä tai asemansa vuoksi saamiaan luottamuksellisia tietoja. Tietojen antamista tuomioistuimelle rajoitetaan tiukasti.

(6) Bermudan vakuutuslaissa asetetaan muille vakuutusyrityksille kuin kytkösyrityksille ([1]) kaksi pääomavaatimusta: vähimmäissolvenssimarginaali (Minimum Solvency Margin, MSM) ja korotettu pääomavaatimus (Enhanced Capital Requirement, ECR), joita sovelletaan sekä kaupallisiin henkivakuutusyrityksiin että vahinkovakuutusyrityksiin. Korotettu pääomavaatimus lasketaan merkityksellisen perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen (Basic Solvency Capital Requirement, BSCR) perusteella käyttämällä standardikaavaa tai vakuutusyrityksen hyväksyttyä sisäistä pääomamallia edellyttäen, että korotettu pääomavaatimus vastaa vähinään vakuutusyrityksen vähimmäissolvenssimarginaalia. Perusvakavaraisuuspääomavaatimus kattaa seuraavat riskit: luottoriski, korkomarginaaliriski, markkinariski, vakuutusmaksuriski, vastuuvelkariski, korkoriski, katastrofiriski ja operatiivinen riski. Pääoman tavoitetasoa, joka on 120 prosenttia korotetusta pääomavaatimuksesta, käytetään vakavaraisuuden osalta ennakkovaroituksen kynnysarvona. Ehdot täyttävää pääomaa koskevat säännöt vaihtelevat sen mukaan, mihin luokkaan vakuutusyritys kuuluu. Vakuutuslaki sisältää myös säännöksiä yritysten velvollisuuksista raportoida vakavaraisuusasemastaan. Bermudan rahaviranomainen (Bermudan Monetary Authority, BMA) on riippumaton sääntely- ja valvontaviranomainen. Useimpien bermudalaisten vakuutusyritysten on laadittava tilinpäätöksensä kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti tai noudatettava BMA:n tunnustamia yleisesti hyväksyttyjä kirjanpitoperiaatteita. Vakuutusyritysten on julkaistava tilinpäätöksensä, jotka sisältävät määrällisiä ja laadullisia tietoja. BMA voi tehdä sopimuksia ja vaihtaa tietoja ulkomaisten valvontaviranomaisten kanssa IAIS:n monenvälisen yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittajana. BMA:n on noudatettava salassapitolainsäädäntöä, jonka mukaan kaikkia BMA:n henkilöstön saamia tietoja, jotka koskevat valvottujen finanssilaitosten liiketoimintaa tai muita asioita tai niitä käsitteleviä henkilöitä, on käsiteltävä luottamuksellisina.

(7) Brasiliassa säädetään vakuutusasetuksessa N:o 73/1966, että vakuutusyritysten on määritettävä vakuutustekninen vastuuvelka, erityisrahastot ja varaukset yksityisten vakuutusten kansallisen neuvoston (Conselho Nacional de Seguros Privados, CNSP) vahvistamien perusteiden mukaisesti varmistaakseen kaikkien velvollisuuksiensa täyttämisen. Päätöslauselman CNSP 316 mukaan vähimmäispääomavaatimus on joko peruspääoma tai riskipääoma sen mukaan, kumpi näistä on suurempi. Peruspääoma on kiinteä määrä, joka riippuu yhteisön tyypistä ja alueista, joilla se on saanut luvan toimia, sekä riskipääomasta, joka on vakuutusriskiä,

([1]) Vakuutuslaissa vakuutusyritykset jaetaan eri luokkiin, joihin sovelletaan eri sääntöjä. Kytkösyritykset ovat erityinen vakuutusyritysten luokka, jota ei ole sisällytetty EVLEVin arviointiin, eikä se kuulu tämän säädöksen soveltamisalaan.

▼B

luottoriskiä, operatiivista riskiä ja markkinariskiä koskevien pääomavaatimusten summa. Useimmilla vakuutusyrityksillä riskipääoma on suurempi kuin peruspääoma, minkä vuoksi riskipääomaa käytetään vähimmäispääomavaatimuksena. Päätöslauselmalla CNSP 3162/2014 vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sisäisen mallin käyttöä standardikaavan sijasta vähimmäispääomavaatimuksen laskennassa. Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä on olemassa vähimmäisvaatimukset. Vakuutusyrityksillä on oltava sisäinen valvonta, jolla valvotaan niiden toimintoja, tietojärjestelmiä ja lakisääteisten vaatimusten noudattamista. Superintendência de Seguros Privados (SUSEP) vastaa Brasilian vakuutusalan valvonnasta. SUSEP toimii valtiovarainministeriön alaisuudessa toimeenpanevana elimenä, joka panee CNSP:n vahvistamat määräykset täytäntöön. SUSEPin hallintoneuvostolla on toimivalta vahvistaa itsenäisesti yleiset toimintaperiaatteet, joita SUSEP noudattaa sääntelyssä ja CNSP:n päätöslauselmien noudattamisessa toimivaltansa mukaisesti. Vakuutusyritysten on toimitettava SUSEPille kuukausittain tiedot pääomasta, varoista, veloista, tuloista ja menoista sekä neljännesvuosittain yksityiskohtaiset toimintatiedot sekä tase ja tuloslaskelma. Vakuutusyritysten on julkaistava tilinpäätöksensä, jotka sisältävät laadullisia ja määrällisiä tietoja. SUSEP voi tehdä sopimuksia ja vaihtaa tietoja ulkomaisten valvontaviranomaisten kanssa IAIS:n monenvälisen yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittajana. Tietoja saa käyttää ainoastaan valvontatarkoituksiin SUSEPin valvontatehtävien puitteissa. Toiselta viranomaiselta saatuja tietoja käytetään ainoastaan kyseisen pyynnön tarkoituksiin. SUSEPin nykyistä ja entistä henkilöstöä sitoo lakisääteinen salassapitovelvollisuus.

(8) Kanadassa vakuutusyrityslaki velvoittaa vakuutusyritykset pitämään riittävästi pääomaa. Office of the Superintendent of Financial Institutions (OSFI) on julkaissut ohjeet, joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset standardit. Vakuutusyrityksiin sovellettavat pääomavaatimukset ovat Minimum Continuing Capital and Surplus Requirement (MCCSR-ohje), jota sovelletaan henkivakuutusyrityksiin, ja Minimum Capital Test (MCT-ohje), jota sovelletaan vahinkovakuutusyrityksiin. Sekä MCCSR- että MCT-ohjeessa käsitellään riskejä, joita liittyy varoihin ja velkoihin taseessa ja sen ulkopuolella. Vahinkovakuutusyrityksiltä vaaditaan, että niillä on pääomaa yli 100 prosenttia MCT:stä, kun taas henkivakuutusyrityksillä on oltava pääomaa yli 120 prosenttia MCCSR:stä. Vakuutusyritykset eivät saa harjoittaa toimintaansa, jos ne alittavat nämä tasot. Näiden vaatimusten lisäksi on asetettu pääoman tavoitetaso (Supervisory TARGET Capital Level), joka on vahinkovakuutusyrityksillä 150 prosenttia MCT:stä ja henkivakuutusyrityksillä 150 prosenttia MCCSR:stä. Pääomavaatimukset lasketaan standardikaavan mukaisesti; sisäisten mallien käyttö sallitaan vain harvoissa tapauksissa. Lisäksi vakuutusyritysten on määritettävä pääoman sisäinen tavoitetaso, joka perustuu yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioon, sekä suoritettava siihen liittyviä stressitestejä, joissa otetaan huomioon vakuutusyrityksen erityispiirteet. Kanadan vakuutusvalvontaviranomainen Office of the Superintendent of Financial Institutions (OSFI) on riippumaton, omarahoitteinen liittovaltion virasto. Jokaisen säännellyn vakuutusyrityksen on toimitettava OSFIlle tarkastetut vuosittaiset tilinpäätöstiedot ja

▼B

täydentävät tiedot sekä tilintarkastuskertomus, nimetyn vakuutusmatemaatikon kertomus, pääoman riittävyyden dynaamista testausta koskeva kertomus, jossa tehdään yhteenveto eri stressitestien tuloksista, sekä neljännesvuosittaiset tiedot pääomapositiosta. Lisäksi vakuutusyritysten on laadittava vuosittain riski- ja vakavaraisuusarvio, jossa asetetaan sisäinen pääomatavoite, ja annettava se pyynnöstä saataville. OSFI voi tehdä sopimuksia ja vaihtaa tietoja ulkomaisten valvontaviranomaisten kanssa; se liittyi IAIS:n monenväliseen yhteisymmärryspöytäkirjaan heinäkuussa 2012. OSFIn on noudatettava salassapitolainsäädäntöä, jonka mukaan kaikkia OSFIn henkilöstön saamia tietoja, jotka koskevat valvottujen finanssilaitosten liiketoimintaa tai muita asioita tai niitä käsitteleviä henkilöitä, on käsiteltävä luottamuksellisina.

(9) Meksikon säädös Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas (LISF), jossa säädetään vakuutusalan tarkistetusta vakavaraisuuskehyksestä, tuli voimaan 4 päivänä huhtikuuta 2015. LISF-säädöksen nojalla sovelletaan vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka kattaa vakuutus-, rahoitus- ja vastapuoliriskit. Stressitestaus suoritetaan vähintään kerran vuodessa (dynaaminen vakavaraisuustesti). Meksikon järjestelyssä vakavaraisuuspääomavaatimus voidaan laskea käyttämällä standardikaavaa tai sisäistä mallia. Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF) vastaa Meksikossa henki- ja vahinkovakuutusyritysten valvonnasta. Sillä on itsenäinen valta myöntää tai peruuttaa vakuutusyritysten toimilupia, ja se suorittaa stressitestejä vähintään kerran vuodessa. Vakuutusyritysten on ilmoitettava CNSF:lle tiedot organisaatiostaan, toiminnoistaan, kirjanpidostaan, sijoituksistaan ja pääomastaan vähintään neljännesvuosittain. Lisäksi niiden on ilmoitettava riskien säilyttämiseen, siirtämiseen ja vähentämiseen liittyvät tavoitteensa, toimintaperiaatteensa ja käytäntönsä sekä julkistettava määrälliset ja laadulliset tiedot toiminnoistaan, teknisestä ja taloudellisesta tilanteestaan ja riskeistään. CNSF voi tehdä yhteistyötä ja

▼B

vaihtaa tietoja ulkomaisten valvontaviranomaisten kanssa, jos se on tehnyt niiden kanssa tietojenvaihtosopimuksen. Tällaisia sopimuksia on tehty useita, ja vuonna 2010 CNSF haki liittymistä IAIS:n monenväliseen yhteisymmärryspöytäkirjaan. Jos CNSF:n ja ulkomaisen valvontaviranomaisen välillä on tietojenvaihtosopimus, CNSF:n on pyydettävä ulkomaiselta valvontaviranomaiselta ennakkosuostumusta voidakseen julkistaa tämän antamia tietoja. Kukaan CNSF:n nykyisistä tai entisistä henkilöstön jäsenistä ei saa paljastaa luottamuksellisia tietoja; salassapitovelvollisuudet vahvistetaan kansallisessa lainsäädännössä, ja niiden rikkominen johtaa seuraamuksiin.

(10) Yhdysvalloissa vakuutus- ja jälleenvakuutustoimintaa säännellään ja valvotaan pääasiassa osavaltiotasolla. Vakuutusyritysten on noudatettava jokaisen sellaisen osavaltion lainsäädäntöä, jossa ne tekevät sopimuksia, ja vakuutusvalvonta kuuluu riippumattomille valvontaviranomaisille, jotka toimivat osavaltiotasolla ”vakuutuskomissaarien” (insurance commissioners) alaisuudessa. Osavaltioiden asettamat vakavaraisuusvaatimukset perustuvat National Association of Insurance Commissioners -liiton (NAIC) laatimaan riskiperusteista pääomalaskentaa koskevaan mallilakiin (Risk-Based Capital (RBC) Model Law), jonka kaikki osavaltiot ovat hyväksyneet. RBC-standardikaava kattaa kunkin ensivakuutustyypin (henki-, vahinko- ja sairausvakuutus) olennaisimmat riskit, ja sisäisiä malleja voidaan käyttää tiettyjen tuotteiden ja riskiosioiden osalta. RBC lasketaan soveltamalla kertoimia erilaisiin omaisuuseriin, vakuutusmaksuihin, kuluihin ja varauksiin. Määrällisiä pääomavaatimuksia varten on määritetty neljä toimintatasoa, joilla valvontatoimet poikkeavat toisistaan. Nämä toimintatasot ovat yritystaso (Company Action Level), sääntelytaso (Regulatory Action Level), sallitun valvonnan taso (Authorized Control Level) ja pakollisen valvonnan taso (Mandatory Control Level). Yhdysvaltojen järjestelyyn kuuluu vakuutusyritysten riski- ja vakavaraisuusarviot, jotka vastaavat Solvenssi II:n mukaisia arvioita. Raportoinnin ja avoimuuden osalta järjestelyssä asetetaan raportointivaatimukset, jotka koskevat pääasiassa liiketoimintaa ja siitä suoriutumista, riskiprofiilia, käytettyjä arvostusmenetelmiä ja oletuksia sekä pääomavaatimuksia ja hallintoa. Tilinpäätökset, mukaan luettuina vakuutusmatemaatikon lausunto ja tilintarkastajan lausunto, julkistetaan. Osavaltioiden vakuutuskomissaarit voivat vaihtaa luottamuksellisia tietoja ulkomaisten valvontaviranomaisten kanssa edellyttäen, että vastaanottaja sitoutuu säilyttämään tietojen luottamuksellisuuden. Vakuutuskomissaarit voivat myös tehdä sopimuksia luottamuksellisten tietojen vaihdosta ja käytöstä. Unionin valvontaviranomaisten ja osavaltioiden vakuutusvalvontaviranomaisten välillä on jo allekirjoitettu useita tietojenvaihtoa koskevia yhteisymmärryspöytäkirjoja. Monet osavaltioiden vakuutusvalvontaviranomaiset ovat allekirjoittaneet IAIS:n monenvälisen yhteisymmärryspöytäkirjan, ja useat muut ovat hakeneet siihen liittymistä. Salassapitovaatimuksissa, jotka on sisällytetty osavaltioiden lainsäädäntöihin NAICin mallilakien perusteella, säädetään, että osavaltion valvontaviranomaisten saamat tiedot ovat luottamuksellisia ja että näiden viranomaisten on säilytettävä ulkomaisilta valvontaviranomaisilta saamiensa tietojen luottamuksellisuus. Osavaltion valvontaviranomaisten henkilöstö kuuluu osavaltiotason lainsäädännön mukaisten salassapitovelvollisuuksien piiriin.

▼B

(11) Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien, kolmansien maiden vakavaraisuusjärjestelyjen olisi näiden arviointien perusteella katsottava täyttävän direktiivin 2009/138/EY 227 artiklan 5 kohdassa tilapäiselle vastaavuudelle vahvistetut perusteet, lukuun ottamatta kuitenkaan Bermudan kytkösyrityksiä koskevia sääntöjä, joihin sovelletaan eri sääntelyjärjestelyä.

(12) Tällä päätöksellä vahvistettavan tilapäisen vastaavuuden olisi aluksi oltava voimassa kymmenen vuoden ajan. Komissio voi kuitenkin toteuttaa yksittäiseen kolmanteen maahan tai alueeseen kohdistuvan erityisen uudelleentarkastelun milloin tahansa yleisen uudelleentarkastelun ulkopuolella, jos vaatimusten olennaiset muutokset antavat komissiolle aiheen arvioida tällä päätöksellä myönnettyä vastaavuutta uudelleen. Sen vuoksi komission olisi EVLEVin teknisellä avustuksella seurattava edelleen kolmansissa maissa voimassa olevien, tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien järjestelyjen kehitystä sekä niiden ehtojen täyttymistä, joiden perusteella tämä päätös on annettu.

(13) Direktiiviä 2009/138/EY sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016. Sen vuoksi tilapäinen vastaavuus olisi myönnettävä tällä päätöksellä kyseisestä päivästä alkaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

▼M1

1 artikla

Vakavaraisuusjärjestelyjen, jotka ovat voimassa Australiassa, Brasiliassa, Kanadassa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa ja joita sovelletaan näissä maissa kotipaikkaa pitäviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, katsotaan tilapäisesti vastaavan direktiivin 2009/138/EY I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä.

▼B

2 artikla

Tilapäinen vastaavuus myönnetään kymmenen vuoden ajaksi 1 päivästä tammikuuta 2016.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.